

ga kohhe ei kustunud, muid seggati need peálegi riistirahva púhha tenistusse sekka. Wastla on igavõ paasto aeg ees, mil mitto náddalat keigest ilmalikkust rómust peab jársko ilma ollema; sedda ennam siis need viimased páwad enne paasto hakkatust mõllati, liati Wastla páwas. Roma linnas veelgi sured lüstipiddamised náddalal enne paasto fallitakse ja petakse; Peterburis jaást m áratumad kórged ja pitkad liumáed ehitatud, kust rahwas otsego lendes mahhalassewad ja muudki lusti ja rómo seál paljo prugitakse; Wastla pával üllepea ennamiste igas kohhas linnapaikus sited pallid ja kommedid petakse. Nenda on Wastla pááv ka meie marahval veel ühheks rómo páwaks, ja prukivad siis ka ühtteist wallatust ja ábbausko. Meie ning Somerahval ennamiste ühhed ja need sammad kombed sel pával petawaks, mis Somerahwas nimmetavad: Laskiainen, se on: liugo lastmisse pááv. Pohja mail, paggana rahwa aial, vodra jummalattele

ohvriti ja paljo lihha s õdi, ka hobbose lihha, ja Rootsi rahwas Wastlat veelgi rásswa teisi páwaks nimmetavad, nenda kui Prantsosigi rahwas. Nenda Somerahwas veelgi arimaastavad sel pával rásswast siia, kedetud ja kúpsetud sea lihha, erne-leent ja odra leiba, kuhho sea-peksi siisse s õtkutud. Somerahwas lassewad ka liugo m áest alla kelfude ja suustega, húdes: pitkiá hampuja, pitkiá pellavia, se on: pitki kannepit, pitki linno! Rootsis ennamiste on sesamma priuuk likumas. Õhto Somerahval s õitmas, hoostel fullinad ja fellad peál, sowad ka kengeste. Meiegi marahwas s õob seajalgo erne lemega, poissid ka lassewad liumáest alla kelgoga liugo; nored inimesed kaiwad ka soitmas, laulavad: Linnad liulaskiale, tudrad toaistujale, ebbed med eestweddajale, takkud taggatoufajale! Alga ennamiste te wimaks kórtsi pole láhháb, mis wágga laidv wáárt on. — Kuid a monnes lohtas Gaffsamaal Wastla fehertvarred árrapeidetakse, nenda Maddise